

Večer.

Nebo zlatí večerní žar,
Čez polje lega mrak
Končal je delo oratar,
Domov hiti težák.

Škorjanec k nebu dviga se,
Poslednji spev pojóč,
Večernica prižiga se —
Prepreza gaje noč.

Igrá v vrhéh hladán vetrič,
Šepeče v dolu vir,
Zaspal je cvet, zadremal ptič —
Objel vso zemljo mir . . .

Postoj, popotni drug, postoj,
Užij minljivi hip:
Tu najin bodi dom nocoj
V samoti senčnih lip.

Ležišče nama griček bo,
Svetilka — zvezdic svit;
Uspaval naji čriček bo
Med rôsno travo skrit.

Kaj ískal bi zatôhlíh híš —
K pokoju vabi log:
Hladil bo naji nočni piš
In čuval — dobri Bog.

Jos. Volc.

